

философията и физиката, а заслугите на др. Сталин в това отношение - с изминаването на пътя между философията и езикознанието.

На някои места в труда на др. Димов се проявяват елементи на основателно съмнение в правилността, в точността на лениновото сравнение на свойството отражение с усещането /вж. напр. стр. 64/.

Др. Димов понякога в своя труд съвсем неуместно се позовава на Тодор Павлов. Получава се така, като че ли мислите, за които се касае са не на класиците на марксизма-ленинизма, както е в същност, а на Тодор Павлов /вж. стр. 39, 59, 50, 52/ пункт 20/ и др. /.

В стремежи си да бъде прегледен др. Димов допуска на места елементи на схематизъм и от тук - опростяване при излагането на материала.

Характерно е например, че като формулира 23 основни положения на марксистеската биология, той пропуска такова важно положение, като това за наследствеността на придобитите белези, без което няма нито материалистическа теория на развитието, нито материалистическо разбиране на биологическата форма на отражението.

Другарят Димов в някои си работи е усвоил не съвсем добър стил на изложение на материала, което впрочем се прилага от др. Тодор Павлов и др. Казано са за това, че в хода на изложението той всяка редица въпроси, които са свързани, често неуместно, и обединява /понекога по няколко пъти за един и същи въпрос/ че по такъв начин говори по-късно.

Не считам за необходимо да се спирам на отделни неточности и погрешни формулировки. Ще кажа само, че на много места в труда на др. Димов материала се излага така, че може да се направи явно неправилен, противоречащ с Лениновото положение извод, че отражението е свойство само на живата материя. На стр. 72 е например е написано, че "отражението представлява качествено специфично свойство на целостния единен и неделим организъм, което отличава последния от неодушевените предмети".

На стр. 72 а още по-определено се говори за "отражението, чиито прояви се изразяват качествено специфично на живото вещество". Тук разбира се трябва да се говори не за отражението въобще, а за биологическата форма на отражение.

Др. Димов понякога си служи с изрази, които в най-добрия случай да неясни, напр.: "растителни рефлекс" /стр. 39/; "еволуционно развитие на отражението" /стр. 60/; "относително прогресивно развитие на отражението" /стр. 60/.